

LIBERALIS HYPO- CRITIS ZIONISTUM

ציוני מתון מצוי (הארץ-ישראלי המצויץ)

יהדות, שוויון זה ציונות, שוויון זה נימוס. בלי נימוס לא יהיה כאן שוויון. מדינה יהודית פירושה שוויון. שוויון לכל, זה פירושה של מדינה יהודית. כי אחרת היינו יכולים להיות מדינה ערבית. אז אם רוצים שתהיה פה מדינה יהודית אמיתית, צריך להיות שוויון ושלום. וגם דמוקראטיה. כי זה המהות של מדינה יהודית. זה הייחוד של מדינה יהודית, שהיא יהודית ונותנת שוויון ללא-יהודים גם כן. וזה מה שיעשה את המדינה למדינה חילונית. אנחנו נילחם על הדברים האלה בכל כוחנו. גם אם זה יהיה נגד החוק. כי פה חייבת להיות מדינה שומר רת חוק, ואם היא לא תהיה כזאת נילחם נגד החוק הזה, כי הוא מוציא אותה אל מחוץ לחוק. ציונות פירושה הוא שארץ ישראל שייכת לעם ישראל ול-היפך. גם עם ישראל שייך לארצו. אבל אנחנו צריכים להיות מתונים ולא לוותר בשום אופן על ארץ ישראל. זהו מהות הקידמה של המדינה היהודית החילונית. להיות עם חופשי בארצו. להיות יהודים בביתנו, ולא להיות גויים בנכר. אין טעם שני קים פה עוד מדינה אחת, עוד מדינה נורמאלית, עוד מדינה רגילה, עוד מדינה אירופאית. אנחנו נקים פה משהו אחר — מדינה נורמאלית, רגילה, אירופאית. מדינה בעלת ייחוד משלה. מדינה יהודית, שאף אחד לא ירגיש שהיא כזאת ושתהיה מרכוז הרוחני לעם היהודי כולו. מדינה יהודית שוויונית. מדינה יהודית חילונית. מדינה יהודית דמוקראטית. מדינה ציונית שפוייה. מדינה עשירה בתרבות האירופאית, שואפת לשלום עם הערבים, וחזקה. אם לסכם, אז צריכה לקום פה המסורת העתיקה של החידוש שתיצור כאן, יש מאין, מדינה יהודית חילונית, מדינה מיוחדת, אירופאית, אבל הרבה יותר מגנוססת. מדינה לאומית-ציונית, אבל הרבה יותר מתקדמת, מדינה שואפת לשלום, אבל הרבה יותר חזקה מהערבים, מדינה חזקה, אבל הרבה יותר מתונה, בקיצור, פה צריכה לקום מדינה נורמאלית בעלת-ייחוד. זה גם מה שרוב האנשים בארץ רוצים. רק הם לא יודעים מה שהם רוצים. זאת הציונות. שאנשים יידעו מה שהם רוצים, ושגם יגישימו את זה. אחרת זו עלולה להיות מדינה יהודית, שאיננה, חס וחלילה, חילונית, אלא מפגרת, ולא בשביל זה באנו לכאן. אנחנו באנו לכאן בשביל כל מה שאמרת, ועוד הרבה יותר מזה. זה מה שיפה אצלנו. אבל אסור שזה מה שיהיה מכוער אצלנו. מדינה יהודית אמרתי כבר? נו, אז אני חרש שעששיו כבר ברור למה אני שואף, לא?

כמו היהודים הדתיים. מזה צריך להבין שפה צריכה להיות מדינה מתקדמת, עם ציונות שפוייה. פה גם צריכה להיות מדינה יהודית, כי בשביל זה אנחנו כאן. אבל היהדות צריכה גם היא להתקדם, להיות מתונה ושפוייה. זאת אומרת שכאן תהיה מדירה חילונית. כי בסך הכל היהדות היא דת מערבית, היא חלק מתרבות המערב. אנחנו לכן אירופאים. ואנחנו חייבים להיות אירופאים בכל דבר. חוץ אולי מהלבוש, ששם יותר קר ופה יותר חם. אבל בנימוס, בניקיון ובתרבות צריכה להיות כאן מדינה אירופאית. ציונות בשבילנו זה תחילת העם היהודי בארצו, אבל התחילה לא צריכה להביא לדחיה. אנחנו צריכים להיות מדינה בעלת ייחוד בכל דבר. כי אנחנו אור לגויים. ואנחנו חייבים להיות אור לגויים בכל דבר, אפילו באירופאיות שלנו אנחנו צריכים להיות מיוחדים. אנחנו עם חדש, אבל זה מה שטוב — אנחנו צריכים לנצל את החדש לצורך החידוש. לעם חדש יש מה להגיד לעולם. כן, פה חייבת להיות מדינה יהודית. אבל יהדות זה לא דת בלבד, זה הרבה דברים אחרים. אבל אם הרבנים יצדדו עם הזמן ויעשו את היהדות למשהו אחר, למשהו שהוא היהדות האמיתית, אז אפשר יהיה לחיות בר מדינה יהודית, מבלי שהיהדות תפריע לקידמה. כי מדינה מתקדמת אין בה מקום לדת. צריך לשמור על החוק. חוק זה דבר קדוש. בגלל זה צריך לשרות את חוקי ההלכה, כדי שהמדינה תוכל להתקדם. בלי זה נהיה מדינה מפגרת, אטייתית. נחר שלת. וכמוכן שצריך שיהיה לנו צבא חזק, מדינה חזקה, מדינה שיכולה להתריע ולהרתיע. כי בלי חוק צבאי ובלי חוסן מדיני לא נוכל למסור לעולם את בשורתנו, ולא משנה כמה טובה היא תהיה. ככה גם נוכל להביא לאיזור הנחשל שלנו, המזרח התיכון, את הקידמה והרווחה. כי בסופו של דבר אנחנו הרי מדינה מזרח-תיכונית. זה מבחינה גיאוגרפית, אבל מבחינה תרבותית אנחנו אירופאים. השאיפה לשלום היא עמוד האש שלאורו אנחנו הולכים. בגלל זה המדינה צריכה להיות דמוקראטית, אבל לא אנארכיסטית. שתוכל להתקיים פה לאומיות ציונית-יהודית, בצורתה החילונית המתקדמת, אבל שלא תהיה פה לאומנות חשוכה וקרימוניסטית, שכל מטרתה הרס הדמוקראטיה, שהיא ערך יהודי בעל ערך עליון. וכעם עתיק בארץ עתיקה, אנחנו צריכים לדעת זאת. זהו מדינה עתיקה, ואנחנו חייבים להתייחס אליה בכבוד ובנימוס. ניימוס זה הדבר החשוב שיביא לכך שתהיה פה מדינה שוויונית. כי שוויון זה לא רק ערך, שיוויון זה

מדור הזואולוגיה שלנו יעסוק הפעם בחיה נדירה ומזרחה המקננת בחלקים שונים של ארצנו. הלא היא ציוני מתון מצוי, ממשפחת ה-Liberalis Hypocritis Zionistum, והידועה גם בשמה העממי הארץ-ישראלי המצויץ.

חוקרי הארכיאולוגיה של הזואולוגיה מציינים כי צורתה המשונה מאוד של החיה, הנראית כמיני יצור אגדתי עתיק, התפתחה במהירות מדהימה במשך כמה עשרות שנים בלבד. החיה המסובכת, שכי אילו הדובקה טלאים-טלאים מחלקי חיות שונות ומשונות, התפתחה לצורה זאת מתוך יכולת הסתגלות פלאית למצבים פנימיים וחינוניים סותרים. צורתה הסופית הנוכחית מאפשרת לה, על כן, תיפקוד כל-שהו בכל מצב שהוא, תוך שהיא מסוגלת לנסות לשאוף, ואף לבצע, כמה וכמה דברים בעת וביעונה אחת.

ישנם חוקרים מודרניים הטוענים כי מורכבותה הצורנית של החיה מעידה על מורכבות שאיפותיה, כשכל חלק בגופה מיועד למלא שאיפה אחרת ושורש הלחלוטין משאיפתו, או יכולתו התיפקודית, של כל חלק אחר.

נשאלת, על כן, השאלה מה רוצה החיה. למה שואף, בעצם, ציוני מתון מצוי? בדיקות מעבדיתיות, שטחיות, שנערכו בתנאי שדה מבוקרים, מעידות כי החיה שואפת לחיות במדינה (לפי סדר הא"ב) אירופאית, בעלת ייחוד, דמוקראטית, חדרשה, חזקה, חילונית, יהודית, ליבראלית, מזרח-תיכונית, מסורתית, מתונה, מתקדמת, עתיקה, ציונית, שואפת לשלום, שומרת חוק, שפוייה, תרבותית; וזאת בבדיקה ראשונית בלבד.

איך עושים מדינה כזאת?

לצורך תשובה לשאלה הזאת מוטב שנקרא לחיה ונשמע מה היא אומרת, נבדוק את תרבותה, נבחן את כתביה, ואז נראה כיצד עונה היא על השאלה. הלכאורה קשה, הזאת.

זאת, אכן, עשו חוקרי המעבדה במשך שעות ארוכות של תצפיות והקלטות. ואנו מביאים כאן, ברשותם האדיבה, את הסטנוגרמה הכמעט מלאה שנערכה על ידם:

„אנחנו חיים במאה העשרים. זאת נקודת ההתחלה. במאה העשרים, ולא בימי הביניים. אנחנו אנשים מתקדמים. זאת הגדרתנו. אנשים מתקדמים, ולא ריאקציונרים חשוכים. אנחנו ציונים, ודאי שיש אנחנו ציונים. בזה אין ספק. אנחנו גם יהודים, יהודים מודרניים, יהודים ברוחנו, יהודים אמיתיים, לא

